

November
2025

Werkatelier

Crafting Resilience

in de Tarwewijk

Crafting Resilience

1

VIDEO

Over Crafting Resilience

Sociale veerkracht wordt vaak voorgesteld als een wondermiddel voor problemen van ongelijkheid tot polarisatie. Maar wat is sociale veerkracht en hoe bouw je een veerkrachtige samenleving?

In het werkatelier 'Bouwen aan veerkracht' stond gedurende drie dagen de theorie en praktijk over hoe we veerkracht kunnen opbouwen in buurten en wijken centraal.

Het werkatelier vindt plaats in en richt zich op de **Tarwewijk** in Rotterdam. Deze buurt wordt vaak gelabeld als een 'probleemwijk': 69% van de huishoudens moet rondkomen met een laag inkomen. Een aantal actuele uitdagingen in de wijk zijn de lage opkomstpercentages bij verkiezingen, maar ook schimmel en achterstallig onderhoud in (huur)woningen.

Stichting Tarwekracht probeert in verbinding met bewoners, ondernemers en de overheid op een positieve manier aan deze uitdagingen tegemoet te komen. Er wordt gebouwd aan een sterk netwerk dat met aandacht en liefde voor elkaar en voor de omgeving zorgt.

Het werkatelier is te gast bij **CultuurWerkplaats Tarwewijk**, een plek waar deze zorgzame verbinding centraal staat en tot uiting komt.

Casus: Nadat de verwaarloosde binnentuin aan de Puttershoekstraat negatief in het nieuws was gekomen, heeft Tarwekracht in opdracht van de Gemeente (NPRZ) een voorstel geschreven om de tuin te verbeteren. Na toekenning van de opdracht is er een onderzoek- en participatietraject gestart met een team, dat voornamelijk uit buurtbewoners bestaat. Hierbij wordt er gewerkt aan community building, vinden er deur-aan-deur gesprekken en bijeenkomsten plaats.

De opdracht

richt zich op de vraagstelling:

Welke rol spelen sociale professionals en informele ontmoetingsplekken in processen van democratisering?

Vanuit Tarwekracht loopt er momenteel een traject rond de inrichting van een binnentuin in de wijk, waarbij er actief wordt ingezet op de inspraak en betrokkenheid van buurtbewoners. In een kleine groep ontwikkelen deelnemers aan het werkatelier een voorstel, c.q. ontwerpidee voor de binnentuin. Dit ontwerp moet bijdragen aan de volgende inhoudelijke criteria:

Crafting Resilience

2

1.

Het ontwerp van de binnentuin schetst een open plek, die bijdraagt aan een gezonder leefklimaat, die het gevoel erbij te horen versterkt en die de democratische rol van ontmoetingsplekken bevordert.

2.

Het ontwerp maakt duidelijk hoe bewoners bij het ontwerp van de binnentuin worden betrokken. En hoe ze daarbij hun vaardigheden en kennis kunnen ontwikkelen.

3.

Het ontwerp maakt ook duidelijk aan welke voorwaarden moet worden voldaan om het te realiseren. Wie en wat zijn daarvoor nodig?

We
Many small people in many
kunnen wel
small places do many small things
wat hulp
that can alter the face
gebruiken
of the world

MARU van Donselaar, bewoner en trekker Binnentuin Puttershoekstraat

Fase 0 > tot verantwoording geroepen

Voor aanvang van het project was de tuin behoorlijk overwoekerd met bramen en brandnetels, en lag vol met afval. Na inschakeling van de media zette de gemeente een eerste stap voor een grote schoonmaak.

Fase 1 > inventarisatie

Vervolgens zijn we alle 95 deuren langs geweest, hebben 65 mensen gesproken en feedback gevraagd: Wat vind je nu van de tuin? Zou je er graag gebruik van willen maken? Zo ja, op welke manier? Daar kwam vervolgens uit: Een plek om samen te komen, een veilige speelplek voor jong en oud, een burendag houden en met elkaar koken en eten.

Fase 2 > ontwerp-fase

Intussen hebben we al een paar kleine evenementen georganiseerd, zoals een potluck en een tuindag. Maar in deze fase komen we wel een aantal uitdagingen tegen. Met name: hoe gaan we om met de toegankelijkheid van de tuin. En hoe organiseer je consensus rond ideeën die er zijn, zoals een ontwerp en meedoen aan openbare evenementen als North Sea Jazz Around Town?

De reis

(Catherine Koekoek)

van de stem

Crafting
Resilience

3

Voordat een stem zich uit in een stemhokje, heeft deze al een hele reis achter de rug. Die reis kan heel rijk zijn en langs verschillende plekken komen, zich meten door allerlei ontmoetingen. Maar soms is die reis best treurig en gekenmerkt door frustratie, en bereikt deze wel helemaal niet het stemhokje.

PODCAST

Er zijn heel veel mensen die zich niet gehoord voelen. Mensen die op een of andere manier het gevoel hebben dat wat zij op dit moment doen in hun leven, geen invloed heeft of verband houdt met hoe wij onze democratie op grote schaal hebben ingericht.

Democratie:

Waar en wanneer voelde jouw stem zich thuis, gehoord, uitgedaagd of misschien juist buitengesloten of zonder klank? Deelnemers aan het Werkatelier zochten een foto bij hun verhaal.

‘De flats in De Waaijer waren in de jaren ‘80 en ‘90 de **getto van R’dam**. Als beginnend opbouwwerker sprak ik een man van wie het huis helemaal beschimmeld was. Hij werd steeds niet gehoord.’

‘Politiek café De Overkant in Wageningen; daar kwam ik in de jaren ‘80 samen met gelijkgestemden en hebben we **Club Kafka** opgericht als reactie op het Kafkaiaanse vluchtelingenbeleid. Daar ben ik gevormd en heb mijn stem voor het eerst laten horen.’

‘Het licht en het donker is een kaars die mij herinnert aan mijn eerste politieke ervaring begin jaren ‘90. Toen ik negen jaar was, waren er aanslagen gepleegd op **asielzoekerscentra** in Duitsland. De demonstraties waar ik in meeliep vonden plaats in het donker en in stilte. Iedereen had een kaars; een boodschap om in solidariteit op te staan.’

Crafting Resilience 4

‘Diep geworteld in punkrock en hardcore was de **Spuistraat in Amsterdam** een plek met veel kraakpanden en kraakcafés. Hier ben ik op mijn 14e terecht gekomen, en ervaren hoe het is om jezelf in veiligheid te kunnen ontwikkelen. Daar heb ik ook geleerd hoe je tegenkracht kunt bieden.’

‘Cultureel centrum Pepijn in de Peel eind jaren ‘70. Als **jonge honden** runden we dat centrum; bepaalden samen de regels, maakten programma’s, organiseerden een busreis naar de anti-bom demonstraties. We hebben elkaar opgevoed met het idee dat onze belangen een gedeeld belang vormden.’

‘Een foto van Sylvana Simons. Ik heb veel gesprekken met mensen gehad over de irritatie die zij bij hen opwekt omdat zij zo fel is. En dat irriteert mij dan weer, omdat ik vind dat zij het **tegengeluid** zo goed belichaamt.’

‘Internationale schakelklas in Breda, waar statushouders zitten in een wijk waar al jaren **geen buurthuis** is, maar er wel behoefte aan is. Waar alles open staat om nieuwe verbindingen te maken. Het is een worsteling tussen het systeem en wat bewoners graag willen.’

‘Door mijn studie aan de Hogeschool Rotterdam heb ik **mijn eigen stem** gevonden. Vijf jaar geleden ben ik een nieuwe studie gaan volgen en help nu anderen hun stem te vinden.’

‘In het plaatselijke jeugdhonk kwam ik in contact met drie jongens en een opbouwwerker. We maakten samen een krant. Doordat we kritische stukken schreven, werden we uitgenodigd bij de gemeenteraad. Voor we het wisten waren we de **stem van de jeugd** in het dorp. Zo heb ik ontdekt dat je het verschil kunt maken en ben dat blijven doen.’

‘Ik groeide op in een klein dorpje waar ik er niet bijhorde. Jaren later, tijdens een groepsreis naar Maleisië, besepte ik opeens hoe belangrijk **veiligheid** en me uitspreken in een groep was. Dat ben ik vervolgens ook echt gaan doen en belichamen. Het heeft me uiteindelijk naar **Deep Democracy** gebracht.’

‘Eind jaren ‘90, begin 2000. Ik was 17 en ging studeren in Rotterdam. Ik kwam uit een klein dorp. Voor mij was de bibliotheek bij De Blaak **dé plek** om met mensen te kunnen zijn.’

Deelnemers
a/h
werkatelier
:

Coen
Mireille
Elizabeth
Mickie
Michelle
Stefan
Ina
Bernard
Ruth
Katja
Eva
Marjolijn
Modita
Diana
Marcel
Ron
Eliez
Steffie
Pieterbas
Rutger

‘Tijdens een onderzoek in Brazilië interviewde ik een soort Braziliaanse VVD-er. Tijdens het gesprek was er steeds verwarring als het woord ‘wij’ werd gebruikt. Wat hij met ‘wij’ bedoelde, was hij en ik; goed opgeleide, **witte mannen** met geld en kennis. Op dat moment begreep ik waar democratie over gaat: Wie is hier de ‘wij’? En welke stem mag hier wel en welke stem mag hier niet worden gehoord?’

Een nieuw

(Ervaringen vanuit het Rotterdams Wijktheater)

verhaal creëren

Crafting
Resilience

5

STEFAN van Hees,
*Creatief producent bij het Rotterdams
Wijktheater*

Wij gaan de wijk in om met bewoners een voorstelling te maken. De meesten hebben nog nooit theater gedaan. Door met z'n allen in die nieuwe ervaring te gaan, bouwen we samen een collectief verhaal op. Het maakt dan niet uit vanuit welke hoek je komt, welke gedachten je hebt; de ervaring die we met elkaar hebben in het hier en nu, tijdens het werken aan de voorstelling, is nieuw. En dat verbindt, creëert begrip voor elkaar en bouwt een groep. Dan zie je dat mensen met het meest uiteenlopende gedachtengoed toch in een groep met elkaar kunnen functioneren en tot iets kunnen komen waar ze allemaal hartstikke trots op zijn.

VIDEO

CATHERINE Koekoek,
*Postdoctoraal onderzoeker bij KiTeS
aan de Universiteit Twente*

Hoe creëer je een openheid om een nieuw verhaal te vertellen; een nieuwe route door een landschap waar iedereen in een bepaalde positie zit? Mening en verhalen volgen vaak heel snel de groeven van het cultureel archief, de groeven van het landschap dat we met elkaar hebben gecreëerd. Daarbij is het heel duidelijk wie waar staat, met bijbehorende verwachtingen. Hoe breek je dat nou open? Dat kan door ruimte te geven aan improvisatie en verrassing; verrast te worden door het verhaal van iemand anders, door dát heel centraal te stellen. Mening en op wie je stemt worden even gelaten voor wat ze zijn. Wat nu belangrijk is, is dat we nu hier samen zijn. Hoe ben je hier gekomen? Van daaruit kunnen nieuwe routes ontstaan. Dat is een belangrijk democratisch proces.

Ontmoetings- plekken als (Catherine Koekoek) vertaalmachines

Ontmoetingsplekken vervullen een cruciale rol in de democratie. Niet alleen brengen ze heel verschillende mensen die in een stad als Rotterdam langs elkaar leven, af en toe samen. Ze zorgen er ook voor dat uiteenlopende ervaringen überhaupt geuit – en gehoord – kunnen worden.

ARTIKEL

Ze werken als het ware als **vertaalmachines**: ze maken alledaagse ervaringen publiek en zichtbaar voor formele democratische instituties. Ik zie dit soort plekken en praktijken daarom als **democratische infrastructuur**. Juist nu allerlei stemmers zich niet gehoord of gerepresenteerd voelen door bestaande democratische partijen en systemen, en dat gevoel soms luid kenbaar maken op populistische en zelfs antidemocratische wijze, is het belangrijk om de basisvoorwaarden die ervoor zorgen dat mensen zich democratisch kunnen uiten en organiseren, te versterken. Zonder ontmoetingsplekken geen democratie.

Crafting
Resilience

6

PODCAST

ELSBETH Hubach, Teamleider bij House of Hope

Wij zitten nu 21 jaar in de wijk, en werken met zeven vaste krachten en ongeveer tachtig vrijwilligers die helpen met de huiskamer runnen, koken en klussen. Hier komen mensen koffie drinken, kijken of ze het een fijne plek vinden en of ze hun vraag durven te stellen. Wij hebben vijf doelen: We willen mensen **vinden** die hulp kunnen gebruiken, die weinig netwerk hebben of zich juist voor anderen willen inzetten. We willen mensen met een problematiek **versterken** o.a. door te helpen bij schuldenproblematiek en ww-aanvragen. We willen mensen **verbinden** door een community te zijn, een soort familie waar ze op terug kunnen vallen. We bezoeken en zorgen voor ouderen die hier niet meer naartoe kunnen komen, hebben vrouwen- en mannengroepen en kinderactiviteiten. We **vieren** ook de heerlijke kwaliteiten die mensen in huis hebben, we vieren feestjes, bakken taarten voor kinderen als ze jarig zijn. En tot slot **verdieping**: als mensen een zingevingsvraag hebben, dan willen we een luisterend oor voor hen zijn.

[Presentatie]

Gedurende drie dagen hebben de deelnemers in vier groepjes gewerkt aan de opdracht. Aan het eind van de derde dag hebben zij hun voorstellen gepresenteerd aan Stichting Tarwekracht (Wenda Doff), de Wijkraad (Roy van Lieshout) en bewoners van de binnentuin (Maru, Ton en Maria).

1.

Een Proeftuin op basis van radicale gelijkwaardigheid

Radicaler gelijkwaardigheid vereist dat je de status quo uitdaagt door wat zich onder de ijsberg bevindt, boven water te halen. De vanzelfsprekendheid ter discussie te stellen; te bevragen en dat wat vanzelf spreekt, naar dat wat óns verhaal vertelt. Het vereist dat je het speelveld opnieuw gaat inrichten op basis van gelijkwaardigheid. Dan speel je het spel op je eigen speelveld volgens jullie eigen regels.

- gebruik de plek zoals deze nu is als informele ontmoetingsplaats;
- bepaal samen het speelveld en de spelregels;
- stel vanzelfsprekendheden ter discussie;
- differentieer de aanpak in doen, denken en tempo;
- zoek vooral onvanzelfsprekende verbindingen en onorthodoxe processtappen;
- vermijd het denken in of-of; maar meer in en-en;
- zet bezwaren om in voorwaarden;
- heb lol, geniet en ben trots op jullie tuin en hoe je dit met elkaar gedaan hebt.

"De tuin is van ons allemaal. Er is bij iedereen aangebeld om het over de tuin te hebben. En als er wordt aangebeld, dan doe je open, toch? Jannie heeft een angststoornis en bevriest als de deurbel gaat.

We gebruiken een cijferslot op de poort. Betsy heeft reuma. Het lukt nog nét, maar het doet pijn, iedere keer als ze de poort opent. We werken met mensen waar nu de energie zit. Jannie leest in de wijkkrant over alle successen die geboekt worden in de tuin. Die verdomde angst; wat zou ze graag meedoen.

De nieuwe cijfercode van het cijferslot is in de app-groep gedeeld. Arie heeft geen mobiele telefoon.

Jeremie is penningmeester bij de voetbalclub. Hij heeft ervaring en biedt aan om de penningen te beheren. Isa zou graag leren hoe je een begroting maakt, maar een opleiding zit er voor haar wegens opstandigheden nu niet in.

Henk is met pensioen en heeft tijd. Hij heeft groene vingers. Esma zou het ook heerlijk vinden om te tuinieren, maar ze werkt full time en heeft de zorg voor drie kinderen."

Crafting
Resilience

7

5 ONTWERP-PRINCIPES

Wij hebben geluisterd naar jullie verhalen en wat jullie tot nu toe gedaan hebben. Daar hebben we 5 ontwerp-principes in geïdentificeerd die wij belangrijk vinden en terug kunnen komen in jullie verdere proces met de ontwikkeling van de binnentuin.

1) Zoek actief naar de geluiden die niet meteen hoorbaar zijn. Die ene bewoner die niet naar de potluck komt.

2) Bij een vergadering is iedereen het eens met elkaar. Maar is er misschien ook nog een ander geluid; een bewoner die dat misschien even niet durft uit te spreken? Hoe kunnen we die stem dan toch horen?

3) Probeer bij keuzes niet te snel tot oplossingen te komen. Probeer eerst eens te luisteren om te ontdekken welke waarde en behoefte er achter zit. De een wil wél de poort open houden en de ander níet. Maar veiligheid is voor beiden belangrijk.

4) Met elkaar overleggen is van belang, maar het mag ook een feestje zijn. Blijf vooral met elkaar vieren! Denk aan slingers, muziek, kunst en een nieuwe appelboom ;-)

5) Blijf experimenteren en doen. Dus niet eerst een heel ontwerpproces, maar ga ook steeds aan de slag; een muurtje witten, gras zaaien, een feestje organiseren, precies zoals jullie nu ook al doen!

[Presentatie]

3.

De tuin als sociaal eco-systeem

Omsloten door de aangrenzende huizen is de tuin eigenlijk al de hele wereld in zichzelf. En het hele eco-systeem werkt al. We hoeven er alleen op te letten dat het goed blijft gaan.

Om te zorgen dat het bovengronds goed gaat, moeten we aandacht besteden aan de humuslaag. Die zorgt ervoor dat we samenkomen. De initiatiefnemers zijn de voeding voor de aarde van de tuin. Vanuit die vruchtbaarheid kunnen er dingen groeien. De wortels van de bomen staan symbool voor de mensen die nodig zijn die het dragen. Daarmee kunnen de bomen groeien en de tuin mooi worden. In de wortels zitten naast voeding andere dingen die belangrijk zijn, zoals: goed blijven kijken wat er gebeurt, niet de baas spelen over elkaar. Hoe ga je die bestaande relaties zó sterk maken, dat die boom niet gaat omvallen? In die wortels zit ook dat je leert om met conflict om te gaan als het even lastig wordt. Want het zou zonde zijn als dat niet lukt en de boel in de hens vliegt i.p.v. dat we een lekker kampvuurtje maken.

We moeten ook iets met de bramenstruiken die er groeien. Die prikken en soms is het ook gewoon ingewikkeld. Dan gaan mensen met hun rug naar de tuin staan en zeggen, ik doe niet mee!

Eigenlijk praat de tuin tegen ons en laat ons zien hoe belangrijk het is om voortdurend oog te houden voor wat er onder de grond gebeurt. Want als we dat uit het oog

verliezen, dan wordt het boven de grond niet zo mooi als het zou kunnen zijn. Als het wél goed gaat, dan zien we dat de boom vruchten draagt van over de hele wereld. Dit is wat we willen laten bloeien en dat lukt alleen met goede wortels.

Ieder jaar verliest de boom zijn bladeren. De seizoenen staan symbool voor de levenscyclus. Je kan niet alles in één keer voor elkaar krijgen. Als de grond goed is en je de tuin tijd en ruimte geeft, dan kun je spelen met wat er gebeurt. En als je gaat spelen, ga je ook leren. Initiatieven verdorren, we krijgen toch ruzie of we hebben er even genoeg van. En als die verdorde blaadjes op de grond vallen en je doet er écht wat mee, dan wordt het voeding. Het is dus niet erg als er wat misgaat.

Want als je er wat mee doet, wordt het voedsel voor de boom die dan kan groeien.

De hekken en de muurtjes zijn er ook; er moeten spelregels zijn. We moeten weten waar onze grenzen liggen. Samen moet je dat speelveld en die spelregels maken. Maar omdat elk seizoen weer anders is, kan het nodig zijn om de spelregels aan te passen om te kunnen realiseren waar we naar verlangen.

Eigenlijk is alles er al. We kunnen het vuur brandende houden, de aarde vruchtbaar maken. Gebruik elk seizoen om te doen wat nodig is, om te zorgen dat het hele cirkeltje alsmaar rond blijft gaan. We hoeven niet alles in één keer te bouwen. De dingen groeien, vanzelf.

Crafting
Resilience

8

[Presentatie]

4 De tuin als experimenteer- ruimte

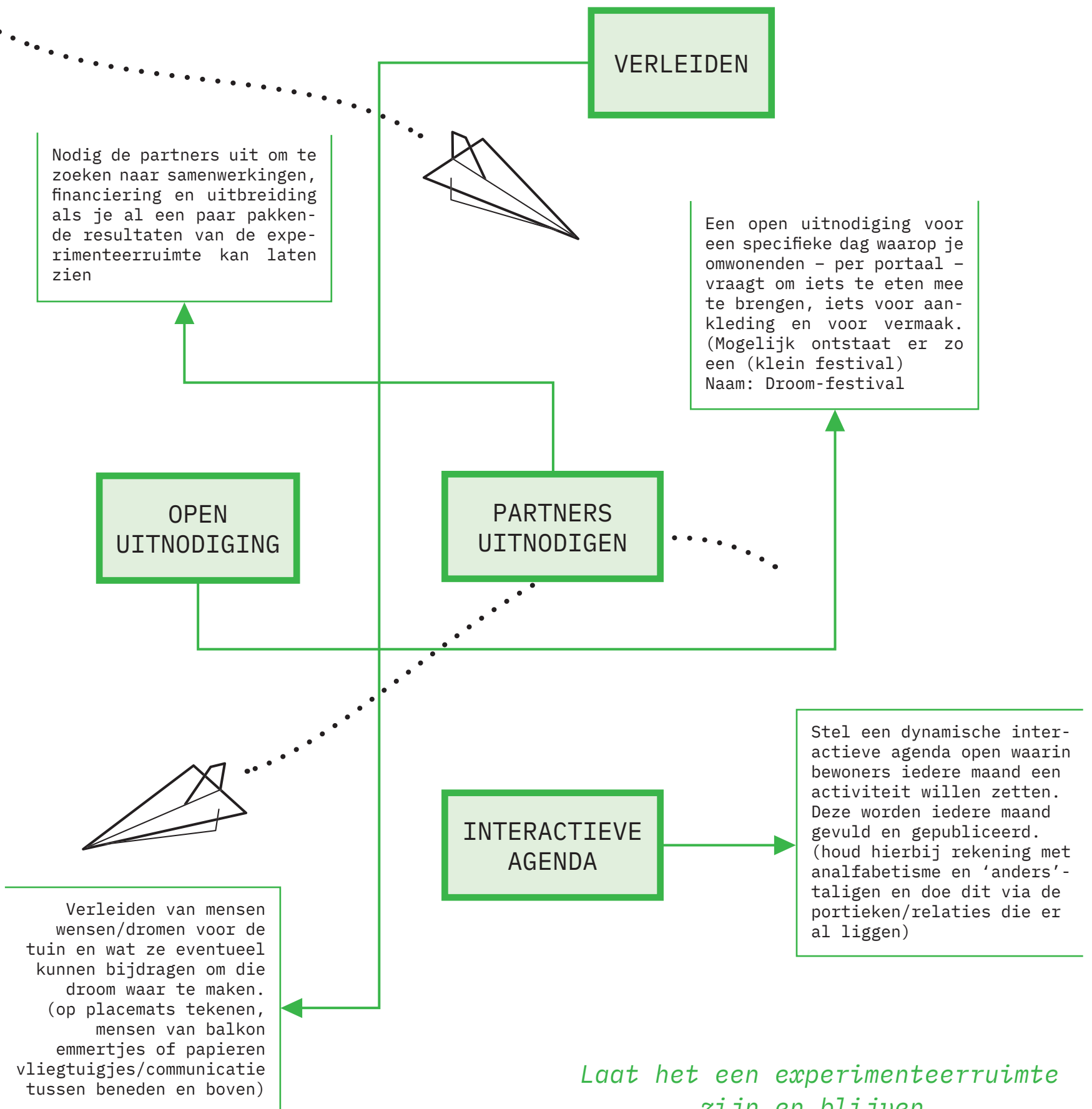
Er is een plek waar van alles mogelijk is. Maar wat kan, wat niet?

Er is een plek waar van alles
mogelijk is. Maar wat kan, wat mag,
wie betaalt het?

Werkvormen om tot de experimenteer-
ruimte te komen:

Crafting Resilience

9

Laat het een experimenteerruimte
zijn en blijven.
Het ontstaat al gaande!

MARU van Donslaar, Bewoner en trekker Binnen- tuin Puttershoekstraat

TOEGANKELIJKHEID VAN DE TUIN

Tijdens de eerste dag van het werkatelier vond er gelijk al een interventie plaats: ik was de enige persoon met een sleutel van het hek waardoor de toegankelijkheid van de binnentuin beperkt was. Dat was zeker niet ideaal. Na het eerste gesprek met de deelnemers, ben ik gelijk naar de fietsenmaker gegaan en heb een cijferslot gekocht. Iedere bewoner heeft nu de toegangscode en ik zie regelmatig mensen in de tuin.

INTERACTIEVE AGENDA

We hebben inmiddels bijna van ieder portiek iemand in de app-groep zitten; zij zetten zich in om hun burens bij de tuin te betrekken. We zijn bezig met het idee van een interactieve agenda in ieder portiek: een whiteboard met tuinactiviteiten daarop. Ik ben zelfs aan het onderzoeken of ik een digitale kalender kan maken die constant geupdate wordt en waar sms-jes en app-berichten op verschijnen.

KLEINE EVENEMENTEN

Een andere aanbeveling uit de presentaties was; meer leven in de tuin creëren. Aanstaaende zaterdag hebben we een evenement gepland: bloembollen planten met na afloop een kampvuur, glühwein en warme chocolademelk. I.p.v. constant veel energie steken in nieuwe mensen er bij proberen te krijgen, zijn we gewoon begonnen met de enthousiaste bewoners die er al zijn. We merken dat 'leven in de tuin' mensen nieuwsgierig maakt en dat zij vervolgens zélf naar beneden komen en deelnemen. Deze kleinschalige opzet kost veel minder voorbereidingstijd, energie en geld. We hebben onszelf de ruimte gegeven om alles wat organischer te laten groeien.

EIGENAARSCHAP BEVORDEREN

Inmiddels hebben we een gesprek met de Gemeente gehad over het budget. Er is nu geld voor onderhoud. Aan de hand van onze plannen wilde de Gemeente zelf al het werk gaan uitvoeren. We hebben echter aangegeven dat wij, waar mogelijk, als bewoners ook graag mee willen helpen, bijvoorbeeld door de aangeleverde planten in de grond te zetten. Zo hopen we het gevoel van betrokkenheid en eigenaarschap te vergroten.

Crafting
Resilience

10

Discussie met buurtbewoners tijdens de eindpresentatie.

WENDA Doff, Socioloog en teamlid van Tarwekracht

Inmiddels hebben we voor de tweede fase financiering gekregen van de Gemeente. Hiermee kunnen we blijven bouwen aan de gemeenschap rondom de tuin.

Tarwekracht neemt de lead om de behoefte van de bewoners in beeld te brengen op het gebied van de functie van de tuin en wat bewoners daar zelf in kunnen doen, hoe het beheer geregeld kan worden en wat de mogelijkheden zijn op het gebied van de toegankelijkheid. Daarna kunnen we de feitelijke ontwerp-sessies organiseren en kan de tuin echt op de schop gaan. In een later stadium kan Tarwekracht altijd weer bijspringen als daar behoefte aan is.

Wat we bij deze casus leren, zouden we in de toekomst ook breder kunnen trekken naar andere binnentuinen in de Tarwewijk: Welke binnentuinen zijn er? En zouden deze publiekelijk toegankelijk gemaakt kunnen worden zodat ze iets opleveren voor heel de wijk?

Crafting Resilience

11

Het onderzoeksproject **Crafting Resilience** focust op hoe de overheid, maatschappelijke organisaties en burgers kunnen samenwerken om sociale ongelijkheden aan te pakken en veerkracht te versterken, met name in gemeenschappen die vaak worden buitengesloten of benadeeld. Dit is van groot belang omdat er dringende maatschappelijke problemen spelen. Het opbouwen van relaties tussen de overheid en gemarginaliseerde burgers is echter niet eenvoudig, vooral gezien de groeiende kloof tussen verschillende groepen mensen, de groeiende ongelijkheid, polarisatie en institutioneel racisme.

Colofon

Begeleiders van het Werkatelier

Marcel Spierts
Senior onderzoeker, coördinator Community of Practice

Richard de Brabander
Senior onderzoeker, promotor

Jeroen Gradener
Senior onderzoeker, promotor

Didier Boost
PostDoc

Iris Kolman
Projectmanager

Presentaties

'Belang van (informele) ontmoetingsplekken'
Catherine Koekoek, PostDoc
Stefan van Hees, Creatief Producent

'Politiseren door een intersectionele bril'
Sharifah Redan, PhD Kandidaat

'Loyaal aan wie? Ambtelijk handelen en de zoektocht naar het publiekelijk belang'
Janne Heederik, PostDoc

'Ongedocumenteerd & slachtoffer van huiselijk geweld'
Nicolien de Gier, PhD Kandidaat

'Politisering in Co-Creatie'
Anke van den Dries, PhD Kandidaat
Didier Boost, PostDoc

Deelnemende partijen

Tarwekracht - Wenda Doff
> Bundelt krachten in de Tarwewijk
info@tarwekracht.nl

CultuurWerkplaats Tarwewijk - Angela van der Heijden
> Cultuur-hub in de wijk
Cillershoekstraat 1, Rotterdam

Rotterdams Wijktheater
> Sociaal-artistiek gezelschap
info@rotterdamswijktheater

Dish Art Catering
Ruby Hovenburg

Mensa Mensa
> Goed voedsel als basisvoorziening
Hilleliet 90, Rotterdam

House of Hope
> Informele maatschappelijke organisatie
Bas Jungeriusstraat 254b, Rotterdam

Hof van Bas
> Groene stadsoase in de Tarwewijk
Bas Jungeriusstraat 254, Rotterdam

Marco Faasen
> Verslaglegging, fotografie & ontwerp
mail@marcofaasen.nl

© 2025, Crafting Resilience
www.craftingresilience.nl

